

דברי הכפר

מחר, אולי בפליגה בספינות
מחוף אילת עד חוף שנהב,
ואז במשחתות הישנות
יטעינו תפוחי זהב.

כל זה אינו משל ולא חלום
זה זכון, כאור בצהריים,
כל זה אינו משל ולא חלום
ואם לא מחר אז מחרתיים.

נעמי שמר

כפר הנשיא
מספר 607
30 במרץ 1979
ב' בניסן תשל"ט

פה נשבע?

יותר בצדקתנו ובעמדתנו המוסרית.
בזע לשט מה ועל מה בלחמים. בדע
שלא בלחמים על גבולות ההבטחה
הרחוקים מאתנו אלא על גבולות
החלוקה הקרובים יותר ללבנו ואין
לנו מה לפחד מגבולות אלה. כאמור
יש לנו בסיון קרבי עמם והם לא
הכזיבו ולהפך הם הוכיחו עצמם
כגבולות בטוחים ומוכרים.

* ורק דבר אחד מעצבן אותי שדוקא
בגין חותם על הסכם השלום. אבי
יודע שזה נשמע קטנוני וילדותי
אבל זה פשוט לא מגיע לו.

* ומה עוד בעגין השלום. התכנסנו
ביום שני לחרג את השלום. חברים
בכנסו וחברים יצאו ואפשר לומר
שהיתה אוירה. שתו צחקו דברו,
אפילו שרו. צפו בהסכם וחתמתו
מעל גבי הטלביזיה ולא התרגשו
במיוחד (פה היה ללא ספק קונסנזוס
לאומי).

* ועכשיו חדשות בעניני חולין
שמתגמדות לעומת השלום:
לבריאן והילרי בולד בן ושמו
בישראל לר. לבריאן והילרי קפלן
מ ז ל ט ר ב!!!

* לעבף הפלחה בולד ילד חדש ושמו
בישראל ג' ון דיר 40-40 ויופי
מוסר שזה ילד מצוין, לא עושה שום
בעיות. ישר עומד על הרגליים,
עוזר בכל עבודות הבית בלי להתלונן
והוא בהחלט ביראה טוב ובריא. יש
לו רק בקשה אחת (לילד) שאבא ואמא
יאהבו אותו ויתנו לו טיפול טוב
אחרת הוא "ברוגז". המשך בעמ'...

* ובכן ראשית כל נחתם כידוע הסכם
שלום בין ישראל למצריים. איך נכתב
שם? מדינת ישראל מצד אחד -
והרפובליקה המצרית מצד שני. דוקא
אנחנו הדמוקרטים בקראים שתם מדינת
ישראל ואילו הם, רפובליקאים...
3 ימים לקח לנו לכ' וש אותנו (את
סיני) אבל יקח לנו יותר משנתיים
להחזיר אותנו. היר לנו גבולות
מצומקים ו"לא בטוחים" ב-1967 וזה
לקח לנו 6 ימים להדוף את האויב
מ-3 החזיתות ולנצח מבחינה טקטית
אסטרטגית ופוליטית ודווקא עם
ה"גבולות הבטוחים" האלה בתקלנו
במלחמה עקובה מדם, שבה אלפי בני
אדם יקרים לנו מצאו את מותם,
ומההלם שלה עוד לא התאוששנו וספק
אם אי-פעם נתאושש.

כל-כך הרבה יחלנו לשלום הזה והנה
כאשר הוא בא איבנו כחולמים אלא
כעדת ארנבות מבוהלות. מה יהיה,
מה יהיה? ובכן לא יהיה שום דבר
יותר גרוע ממלחמה והיא תהיה בטוח
אם לא יהיה הסכם. ואם חלילה תפרוץ
המלחמה נהיה בעמדת כוח ועליונות
ברורה על אויבינו. נהיה בטוחים

* ולעבף הכותבה בולדה בת ושמה "דרייל".
דווקא היא עושה לבו את העבודה. זהו
זה גברים, אפשר ללכת ולחפש תעסוקה כ
אחרת. האוטומציה הגיעה גם אלינו.

* הדיון בעתיד המפעל ממשיך וכל אספה
אבי משבה את דעתי. בראה מה יקרה
השבוע. ובקשה אחת - בא לקצר ולא
לחזור על מה שאמרנו אחרים. קצת
רחמנות, דחילק.

* ביום חמישי (אחרי הדפסת צליון זה)
יוצאות הנקבות שביבנו ליום "החברה"
ובביא פרטים יותר מעודכנים על-כך
בגליון הבא.

* אירית ומשה בן-חיים מודיעים בשמחה
לכל ציבור החברים שלא רק יורם
מתחתן אלא גם יגאל מתחתן שבוע אחרי
יורם.
מזל טוב לכל המשפחה!

ש ב ת ש ל ו ם

א י ל ן

ימי הולדת

1.4 מיכאל כהן

2.4 עידן שובל

רובי וגבר

4.4 דנה שפרובג

5.4 אריה וולפין

הרי ליפשיץ

6.4 גיורא שיינגזיכט

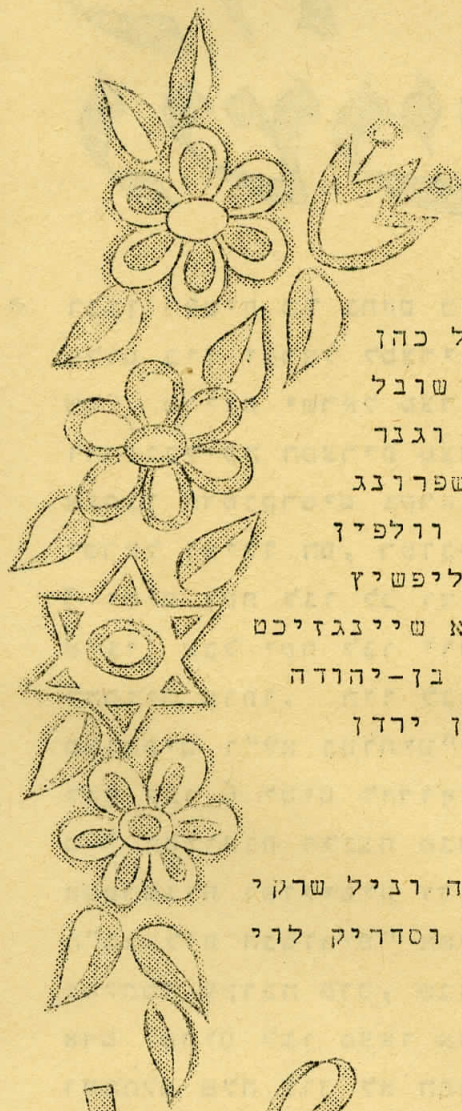
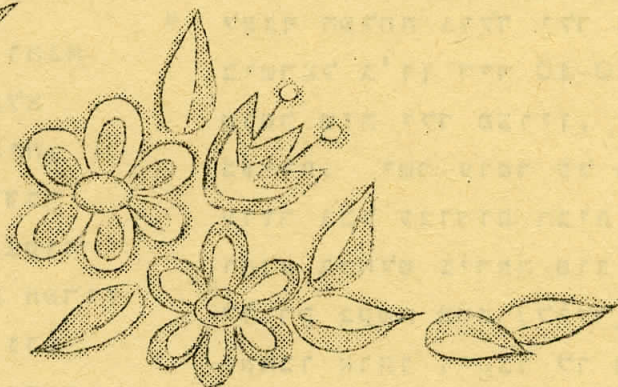
יציב בן-יהודה

גדעון ירון

בשואים

2.4 שושנה וביל שרקי

4.4 ורבי וסדריק לוי

אבן
16
ב.ה.

3.

איך מצטייר ההסכם השלום

בעיני ילדי כיתה א'?

הנה כמה קטעים מתוך יומנים שכתבו הילדים:-

יום ד' (שבוע לפני ההסכם).

לא היה תכנית בטלביזיה לילדים בגלל בגין ויש לילדים מזל והם הלכו להתוזה של רובין ופייקי.

יום ה'

שוב לא היה טלביזיה, שוב בגלל ראש הממשלה מנחם בגין ואני ראיתי את זה אצל ארן

יום ב'

בעוד שבוע יהיה חופש פסח וגם היום בגין וסאדאת חותמים על השלום, וזה חשוב חשוב מאד.

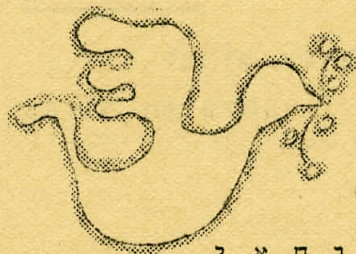
יום ג'

1. לתינוק של הילרי קוראים לי וגם חתמו על השלום בבית הלבן והלכנו לטיול.
2. אתמול חתמו בגין וסאדאת על השלום ואני בשארתי עד תשע בלילה.

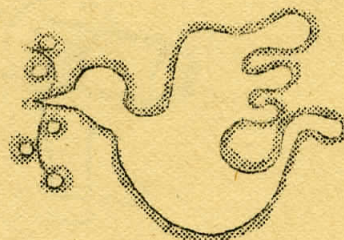
ה ש ל ו ם ה ג י ע

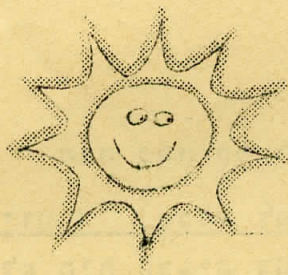
1. המשיח בא עם ספרי שלום
זה ממש כמו חלום
כן, כן הנה השלום
השלום מגיע
וכולנו יחד
נחיה בנחת.
2. לא תהיה עוד מלחמה
כך החליטו השנה
כי חתמו על שלום
לכן אנו כותבים היום.

3. בנפח בלון גדול אדום
ועליו בכחוב שלום
והוא יבשר לנו כל היום
את השלום.

י ו ח א י

היום הגיע השלום

מסכסוכי המדינה
שלא הביאו שום בינה
אפשר להפטר מהר
כי השלום כבר בחצר.

המשיח יבוא הלום
כשבידו סוחר שלום
המלחמות אז יפסקו
מכלי הנשק יתפרקו.

לשלום חכו כולם
הוא לא ילך שוב לעולם!

כל איש יהיה בעד דתו
ולא יפתח שוב את דלתו
לכל אחד שמחה בלב
כי השלום כבר מלבלב.

אפרת אלמן וירובית גליק

§ § § § § § § § § § § §
§ § § § § § § § § § § §

ס ר ג ר י ר ת

חוג ברידג' (למתחילים)

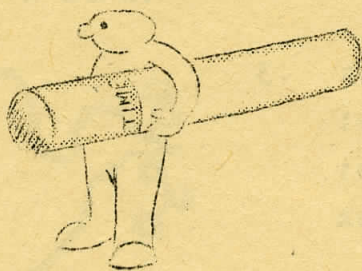

מתחילת חודש אפריל עד...שה"כל-
* בו החדש" בפעולה בחלק סיגריות
* כדלקמן:-
* פעמיים בחודש בימי רביעי, משעה:
* 6.30-7.30 בערב (18.30-19.30)
* במטבח - בפינה של עזרה לבישול.
* חברים מתבקשים לשים לב להודעות
* על לוח המודעות.

לכל מי שאין מושג על משחק הברידג'
אך מעוניין ללמוד, בא לרשום את
עצמו על הלוח ליד סידור תחבורה
או לגשת אל דיבה לוי.
המדריך הוא אדי ואם יהיו
מספיק מעוניינים בקיים פגישה ובקבע
שעה ויום הנוח לכולם. אז קדימה
זהו משחק שיחדד את מוחכם וימלא
את ערביכם הריקים.

* החלוקה הקרובה תהיה ביום רביעי
* 4/4/79. הסליחה עם החברים, אבל...
* לא בוכל לגשת לארון בכל שעות היום
* ולתת סיגריות לחברים ששכחו לבוא.

ה צ ו ר ת

הודעה מועדת הישוב

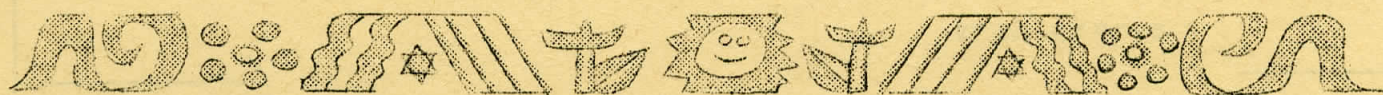
מ ז ב ל ה

אין לזרוק פסולת על שהיא
באזור המזבלה.

פעמי השלום

- חתמו! רגע הסטורי! רגע שמח ורגע עצוב.
- כשמצלמת הטלביזיה התמקדה באשה שמבה הכורעת ליד קבר חייל - בבה והיא בוכה וממלמלת מילים לא מובנות אל הקבר האילם, בכיתי גם אני.
- סדאת דבר יפה. ג'ימי הבטיח לעצמו קדנציה שניה בבית הלבן ומנחם שלבו הזכיר את כל הצרכים חוץ מאלו שעושות את הספונג'ה בבית הלבן.
- שמת לב כמה עבים היו הספרים שעליהם חתמו בגין וסדאת? יש כל כך הרבה סעיפים ומכתבים ובספחים שזה הצטבר בספר?
- איפה סעיפים? תאר לך שמביאים רק שני פוליו שעליהם חותמים - נושה בפני כל העולם. ג'ימי בתן פקודה: הביאו שני מדריכי טלפון של וואשינגטון רבנית והוסיפו את הדפים לדפי ההסכם. הסכם שלום במדד במשקל ידידי.
- חתימת ההסכם היתה הדבר הרציונאלי הראשון שנעשה באזורנו זה שלושים שנה, אולי במשך שבעים שנה. כן אוהב את זה: הדבר הרציונאלי הראשון שנעשה באזורנו שנעשה...
- אתה ידוע כנהג זהיר. לפני שאתה בוסע אתה בודק צמיגים, שמן, דלק וחוגר חגורה. האם בצעדים רציונאליים אלה הבטחת שתגיע לסוף הבסיעה שלך בשלום?
- יפה. לא, אתה צודק - יש הרבה משוגעים בכבישים - אבל האם זה אומר שאבי צריך להכריז שהיות וכל בסיעה המור עם המוות היא, עם כל הצעדים הרציונאליים?
- אבי פתחתי את המקלט בשעה 8.00 ומצאתי את עצמי צופה ב"ספירה-אחורבית" של חיים יבין לקראת ה"רגע ההסטורי": עוד שעה לחתימה... עוד חצי שעה... בעוד חמש דקות... ואז הפכה אותנו לשירים של אילנית וחבורת זמרים בשם "סקסטה".
- חמש בנות מכוערות ביותר בלי שום "סקס" וכולן לבושות לפי מיטב האופנה של מכשפות מקצועיות. מבין הגרילו אותן?
- זאת תרומת קול ישראל לשלום.
- והעם אינו צוהל ואינו יוצא מכליו. יושב ותוהה ומקווה ובוכה. איזה עם זה?

א ר י ק

אגדה שקרתה בבית החינוך בעמק החולה

ביום ג', היום אחרי חתימת הסכם השלום עם מצריים, ישבתי בחדר המורים בהפסקה הקצרה וחכיתי לצלצול הפעמון שיקרא אותנו לכתות. היה, כרגיל, רעש - קולות המורים, קישקוש כוסות וחריקת כסאות, דלתות וכל מני דברים אחרים. אך לאט לאט, מעל הרעש הרגיל, הנחבתי בצליל אחר והוא קולות ילדים שרים, מלונים בגיטרה. חשבתי "בחמד" והמשכתי לחשוב על השיאור הבא והפעמון.

ואכן סוף-סוף צלצל ויצאנו בכוונה ללכת לכתות ו... איך אסביר? היה בחוץ מין "הפנינג" כזה שמלה כמו "בחמד" בכלל לא היתה מתקרבת לתאר אותו. ישבו על המדרגות שבחצר בית החינוך, לפחות שלושת רבעי התלמידים והרביצו שם שירה שעלתה לשמיים ומעבר להם.

תארו לעצמכם בערך שבע מאות ילדים בין הגילים שלוש עשרה ושמונה-עשרה, יושבים זה על-יד זה, קרובים, ברגשים, ושרים שירי שלום. בסך להבין איך ציורית כמוני הרגישה דמעות עולות לעיניים מרוב התרגשות ואושר. היה זה כמו פגישה של חיל-הישועה (שהיו עומדים ברחובות באנגליה ושרים שירי דת והמבוגרים לישו) ביחד עם הפסטיבל ברוודסטוק, פלוס התאספות הפלמ"ח ותנועת הנובים גט יחד. חבר'ה ישבו ושרו - פשוט הפגינו שמחת חיים ותקווה לעתיד באופן שהיה מעורר מתים.

שעתיים עברו בשירה וריקוד - מה? לא למדו?? לא בכון! לא בחדרי הכיתות למדו; לא חשבון ולא אנגלית למדו. אך האמינו לי - למדו בבוקר של יום ג', אחרי חתימת הסכם השלום עם מצריים, דברים אחרים - יותר מעשיים וחשובים.

לאדם מדר ועופר פרנק שבגבו ושרו בלי הרף, למכאל בהט שניצח יותר טוב מזובי מהטה, לקטבים של כיתה ז' שמחאו כף וחייכו עם העיניים הגדולות ההן, לגדולים שמחאו כף ושרו באקסטזה של ציבורות, למורים, לשמש, לרוח לחסידות - לכולם -

תודה/עבור בוקר מיוחד במינו

בוקר של שלום !!!

עדנה קוליבס

בעוד שבוע בערך תבוא להצבעה באספה בקשתם של אנג' לה רצ' רלי להתקבל לחברות. אני מתפתה להרהר מעל דפיט אלה ולהעלות על הבייר מחשבות שעלו בדעתי בנושא במשך השנה שמשפחה זו במצאת אצלנו.

הדברים הם כלליים וחלים למעשה על-כל המועמדים לחברות. עם זאת ברור שחוריות קליטה הן מסוימות לכל אחד ולכן מעלות מחשבות מסוימות לגבי תהליכי קליטה.

נוסף לדבר הנסיון וההתנסות בחיי קבוצ, שאלה הם מושגים מקובלים, נראה לי שכל מי שבא אל הקבוצ הוא בגדר מתלמד בהילכות קבוצ. לא תלמיד אלא מתלמד כי הרי אין סיפרי לימוד, אין שיעורים בכיתה א' או ב' וכל הלימוד נעשה בדרך הנסיון והלקח. אצל אדם שקט או פסיבי יחסית אין הדברים האלה מורגשים כל-כך. אצל אדם פעיל, שיש הדים לפעילותו, שעושה "גלים" הסיכוי שהוא ימנע תוך כדי נסיונותיו ללמוד הוא רב יותר. ואם מעד, שגה, פגע בהלכות קבוצ, יש לכך הד רחב וכרגיל בכלל, השלילי בעצמו זועק יותר מן החיובי.

בכך פועלים עוד שני גורמים. האחד הוא המרחק - מבחינת הרקע - החברתי - שממנו בא הנקלט. ושנית רצונו ויכולתו ללמוד ולהסתגל. איש אינו יכול להשלים לימוד זה תוך שנה אחת של מועמדות. יותר מכון זה יקח 3-5 שנים. אך גם אנו לומדים לקחים. כך למדנו במקרה זה שאסור להכניס נקלט לעבוד בטפול ילדים בהתחלה, אפילו היא תרצה בכך. אם לא תצליח, ייראה כשלון זה בעין לא יפה. אם כן תצליח, לא ניתן להוציאה משם כדי שתתנסה במקומות עבודה אחרים, פן כל המערכת תתמוטט, רחמא ליצלן.

תוך התייחסות יותר מחודדת, המליצה המזכירות להאריך את מועמדותם של צ'רלי ואנג' לה. אך התקופה לפני ההצבעה טעונה בהרבה סימבי שאלה ומתיחות עבורם, כמו לכל מועמד, והם העדיפו לא להאריך תקופת מתח זו, ולעמוד להצבעה במועד הרגיל.

הצבעה נוספת אך באספה אחרת: לרי ברקוביץ'. וגם הודעה, למי שטרם שמע. רוס ווטסון ושבי אשתו החליטו שלא לבוא אלינו. קולטים ופולטים.

וו. קליטה

ת ד ה

אמנם הקשר הנפשי לכפר הבטיא בשאר כמו שהיה על-אף המרחק הפיזי, וההבדל בצורת החיים.

ו אך בכל פעם שאני מקבלת תזכורת כמו משלוח מנות של פורים וכדומה הדבר מודגש עוד יותר.

על-כן רוצה אני להודות לאם מכיתת עשור שחושבת על-כל תפוצות כיתת עשור באשר הם שם.

השט שמור במערכת

× × × × × × × × × × × × × × × ×

הקפת התבור

יצאנו השנה 20 חברים, חברות וילדים, למזלנו מזג האוויר אפשר זאת, והיה אידאלי למרוץ. ילדים: יורם, באור, שושנה, יעלי, רובן, דבי, דרור, יוחאי, עדי, גבי רצו את ה-1.200 ק"מ בכבוד, וחלק גם השתתפו בריצה 4 ק"מ שהיא ריצה רצינית, כולם קיבלו מדליות. בהקפה עצמה השנה כולם הספיקו לא רק לגמור בכבוד אבל גם להכות מהריצה.

השתתפו: אלון, קולין, נתן, דוד ד., שרי ש., רותי מ., לן, זיק וחברתו.

זיק גמר ב-45 דקות ותפס מקום 45 כל הכבוד!! המירוץ הבא יתקיים בקיבוץ עין-דור. אורכו 10 ק"מ, ויתקיים בשבת חול המועד-פסח. הודעה תופיע בקרוב.

נדליק בר לזכרה של
הטי דיוויס ז"ל
ז' ביסן תשל"ו

נדליק בר לזכרו של
אייבי שורצמן ז"ל
ד' ביסן תשל"ח

דו"ח ישיבת ועדת המשק - 23.3.79

=====

נוכחו: איזק פ', ג'וני פ', ג'וני ט', קולין פ',
ברוך כ', רימונד ס', יענקל מ', מיכאל ד',
הרי ל'.

18
1
מחבר

1. תוכנית כספית תשל"ט (בהשתתפות רימונד גוטר)

הוצגה בפני ועדת המשק התוכנית הכספית לשנת תשל"ט (משק + מפעל). בדיון שהתקיים הוסבר שתוכנית זו לקחה בחשבון את השפעת האינפלציה על ההוצאות, ומאידך הרעת תנאי הסחר. כך שהמגמה הכללית היא הרעה במערכת הכספית. כמו כן, צוין הצורך בשמירה על מסגרת התוכנית (הן בהוצאות השוטפות, הן בהשקעות). בנוסף לכך יש לחפש דרכים על מנת ליעל את הפקוח על המערכת כולה.

2. התארגנות האזור לאספקת מים בחודשי קיץ

לאור עצירת הגשמים, ישנה הצעה לצמצם את אספקת המים בכ-20%. האזור נטל על עצמו את האחריות לספק לצרכניו את כמות המים המירבית, תוך פגיעה מינימלית בתוכניות הגדול השונות של המשקים. לפיכך מוצע להפוך את חלק מבריכות הדגים למאגרים אופרטיביים, תוך מתן פצוי הולם למגדלים. נושא זה יובא להכרעה באסיפת המשקים.

כתוצאה מהנ"ל, עלולות להיות מספר השלכות לגבי תוכניות ההשקיה של הענפים. לגבי אספקת מי השתיה למשק המצב דומה, וצפוי צמצום של כ-20% מכמות המים המסופקת למשק, דבר אשר יצריך התארגנות ופקוח בקשר לסדורי ההשקאה השונים. על צורת ההתארגנות ודרכי הפקוח ימסר דיווח בנפרד.

עניני בטחון

אני בטוח שכמוני כולנו שמחים עם חתימת הסכם השלום עם מצריים, ומקווים שזה רק הצעד הראשון בדרך הארוכה שיכול להביא בסופו של דבר לשלום ממש בכל אזורנו. אבל כמו שכולנו יודעים, השלום הזה רחוק ולא חסרים לנו אויבים שלא יחמיצו הזדמנות לפגוע בנו בכל צורה שהיא - ועכשיו באופן מיוחד.

ובכן, אני מבקש מהחברים להמשיך להיות ערניים ולא להזניח או לזלזל באמצעי ההתגוננות שיש לנו.

מקלטים

לפני זמן די רב ברוס תלה על הלוח מול משרד סדרן העבודה רשימות של כל המקלטים, לפי פיזור אוכלוסיה, עם הודעה על לוח המודעות לחברים לבדוק את הרשימות ולפנות אליו בכל מקרה של ברור או ערעור. למרות ששמעתי כל מני תלונות בקשר לרשימות, לדאבוני הן עדיין לא הגיעו לברוס.

רשמנו גם כן לכל מקלט אחראי עם סגן. לא רשמנו אותם סתם. תפקיד של כל אחראי לדאוג למקלט שלו. לבדוק את המקלט לפחות פעם בחודש לראות מה המצב, לדאוג לנקיון והחלפת נורות וכל הדברים הקטנים, להרכיב רשימה של תקונים יותר רציניים ולמסור לי, לבדוק עם ברוס איזה ציוד מיועד למקלט שלו ולמסור לו מה, בדעתו, חסר.

פנסי תאורת חירום שרכשתי דרך המועצה אני אחלק בזמן הקרוב למשפחות שגרות קרוב למקלט שלהם, עם הוראות השמוש.

טיולים

מתקרבת שוב עונת הטיולים, ואני רוצה שוב להזכיר למארגנים שהצבא לא נותן להוציא נשק צבאי לצורך טיולים. כל טיול צריך לקבל אישור המשטרה, והם מספקים הנשק עבור הטיול.

רק חברים שהתנדבו למשמר האזרחי ומחזיקים תעודה בנדון יכולים לשאת נשק מסוג M.1 מהמשק למטרות אלה. חברים, כדאי להתנדב. זה לא מחייב שום דבר נוסף.

חידושים

הגיע אלינו רכב משוריין (שלל רוסי מסוג BTR) שמיועד לקבוצת החברים שיוצאת לגשר אריק, וגם למקרים של מצבי נמר.

פסח:-

אנחנו עוברים תקופה של כוננות רצינית ביותר, שתסתיים רק אחרי החגים. בליל הסדר כל חבר שיש ברשותו או עוזי או אקדה חייב לשאת אותו. כל חבר מתוך החוג הזה שלא עונה על הדרישה, תישלל זכותו להחזיק נשק.

שלום וחג שמח.

ג' ר י